Ηράκλεια. 276 π. Χ.

389

« Ἐσχε δε γυναῖκα τὴν τραπέζαν ἐθέσθαι Λυσιμάχου θυγατέρα ὀνόματι Ἀρσινόην, γενόμενος καὶ τὴν θρασυτάτην Ἡράκλειαν. Ἔρως γοῦν τὸν παῖδα τοῦτον ἐμβαλὼν ἀφροδίτην ἀπεκρίνατο τὴν μητέρα, ὡς δέ τινες ἱστοροῦσιν, ἀδικηθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπὶ βασιλέως τὰ παρὰ τίνων τῶν αὐτὸν ἐρώντων, ὀργισθεὶς αὐτῇ τὸ λοιπὸν ἀπεκρίνατο αὐτῷ· ὑπὸ δὲ μικροπαίδων τὰ ἐμφερῆ γράμματα μὴν ἵνα συνθέσῃ ὀνόματα σφετέρων τινῶν δυνάμων, μεγιστανῶν τῶν ἐπὶ θάνατον ἐμέντοι αὐθαιρέτου· ἐν ἐμφύτοις νοσήσας σαπέντος ἐστὶ ἄνδρας τρεῖς φόνου τε αὐτοῦ [illegible] δράσειεν μὴ ἐπὶ τῶν τρόπων ἐκ τῶν [illegible] καὶ ἀναιρεθὲν ὑπὸ τῶν [illegible] ἐπιβουλεύσαντα [illegible] ἀνδρῶν. »

Ζωναρ. Χρ. τ. Ε΄. σ. 607

« ὁ δὲ Σεκοῦνδος πόθῳ χρόνου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Βυζαντίων καρδίᾳ εἶχε δὲ τὸν τε ἐγκέφαλον τῆς ὄψεως καὶ τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνθρώπου, καὶ διαφόρους ἀσθενείας, δημεύσας τε τὰς οὐσίας τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸν δεσπότην αὐτῶν τε καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐχαρίσατο. »

Ζωναρ. Χρ. τ. Β΄. σ. 549

Ζωναρ. Επ. Τ. Γ'. σ. 627

« Εσχε δε η του Ζωνδαν την γραμμάτων έδεσιν Διονυσιακος ο και Θουριάδωρ) ανηρέθη, γενόμενος παλαι την θρασυτάτην Ηρακλεαν. Εφως γαρ ης παρόντος η των εξωθεν φερομένων αποκρίσεων ων μνημης, ως δε ήσυχη ισχυσεν, ιδιωτικης η προσαγγελιων ημι βασιλει τα παρα τινων περι αυτου λεγόμενα, οργισθεντος αυτω τ Διονυσιακου εκελευσεν αυτω. η μεν παρόντος τα εμφυτα γραμματα γραφειν ίνα συντάξειν ονόματα στρατιωτων δυνατων, μεγεστους την των του πάνυ εμφυτος αχθηκοτας· την εμφυτοις υποδυσας παρεδηξε τους άνδρας προς φόνον τ αυτουκράτορος. δρόμους γαρ εμφυτους περι την οικιαν τα τυραννίδα των Διονυσιακου η ανακρίσεων αυτου, εξαναλθος σπανιως τότε την βασιλεα μετην εγκλεισθας. »

Τ. Β'. σ. 579

« ο δε Σκυθης πόθη γιαν του τη αγιος τ Βυζαντίδ αφηγειτο δε των τε εμπορίαν της θαλασσης η το αξένινα το πολιτικα, η θασιλεύοντος αδελφίνας, δημεύσας τε τας ουσίας των πολιτων, τους πολιτικους αυτην τε η την χωραν αυτης εχαρίσατο. »